Dziennik Urzędowy
MINISTERSTWA KOLEI

WARSZAWA №14. d. 23 listopada 1925 r.

43.

Do wszystkich Pracowników Polskich Kolei Państwowych.

Obejmując powierzone mi postanowieniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 listopada 1925 r. urząd i władzę Ministra Kolei, uważam za swój obowiązek zwrócić się do wszystkich pracowników Polskich Kolei Państwowych ze słowami serdecznego powitania.

Rząd, którego jestem członkiem, ma podjąć i prowadzić dalszy ciąg trudnego zadania uzdrowienia finansów i życia gospodarczego Kraju. Do wykonania tych zamierzeń, warunkujących rozwój i potęgę Rzeczypospolitej, niezbędne jest napięcie wszystkich twórczych sił całego społeczeństwa, a więc również wszystkich pracowników P. K. P. Jestem też przekonany, że Kolejarz Polski, który zawsze odznaczał się sumiennością obywatelską w wypełnianiu obowiązków, a w przełomowych chwilach dziejowych nie dawał prześcignąć się w ofiarności na rzecz Ojczyzny, również i teraz w wielkiej walce o ugruntowanie ekonomicznych podwalin naszej Niepodległości będzie z całem wytężeniem i jak najowocniej współpracował z Rządem przez ścisłe wykonywanie swych obowiązków, troskę o dobro państwowe, lojalność i karność wobec zwierzchnictwa.

Musimy sobie uświadomić, że jesteśmy na służbie społeczeństwa. Potężna dźwignia ekonomicznego rozwoju Kraju, nerw życia gospodarczego i najważniejszy aparat obrony narodowej—K o l e j e P o l s k i e—muszą być doprowadzone i utrzymane na stopniu najwyższej sprawności i wydajności. Gospodarka kolejowa oparta być musi na znajomości rzeczy oraz sumienności kierowników i pracowników, na zwalczaniu i usuwaniu niepotrzebnego biurokratyzmu, przy ciągłem stosowaniu największej, a rozumnie pojętej oszczędności rzeczowej i osobowej.

Tego będę wymagał w imię interesów Państwa i społeczeństwa; nad tem chcę ze wszystkimi pracownikami P. K. P. z całem natężenie pracować.

Ze swej strony natomiast zapewnić mogę, że do wszystkich odnosić się będę z największą życzliwością, a słuszne dążenia Kolejarzy, zmierzające do zaspokojenia potrzeb codziennego życia, poprawy bytu oraz stworzenia najlepszych warunków służby, poprę zawsze w granicach możliwości państwowych.

Wszyscy pracujemy dla Ojczyzny, musimy więc pracować z zapałem, uczciwie, sprawnie i ze wszystkich sił! Tylko w tych warunkach możemy być pewni, iż wykonamy wielkie nasze obowiązki wobec chwili obecnej i wobec całej przyszłości Rzeczypospolitej.

Warszawa, dnia 23 listopada 1925 r.

Minister:
(—) *A. Chądzyński*

Drukarnia Państwowa № 30822. 23.XI.25 2000.